

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1629

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Jasminke Jenjić, predsjednice vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Sanje Štefan, članova vijeća, te Ivane Firšt, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja OT-Optima Telekom d.d., Bani 75a iz Zagreba, zastupan po Ivi Dragić, dipl. iur., protiv privremenog rješenja tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupaju Domagoj Maričić, dipl. iur., i Lidija Antonić, dipl. iur., po generalnoj punomoći Su-164/15, nakon održane javne rasprave 29. lipnja 2015., 2. srpnja 2015. donio je sljedeću presudu i rješenje:

riješio je

U dijelu tužbenog zahtjeva pod točkom 1. izreke privremenog rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-01/14-03/04, urbroj: 376-11-14-8 od 3. srpnja 2014. spor se obustavlja.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenjem privremenog rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-01/14-03/04, urbroj: 376-11-14-8 od 3. srpnja 2014. u dijelu točke 2. i 3. izreke rješenja.

Ova će se presuda i rješenje objaviti u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je osporio privremeno rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti klasa: UP/I-344-01/14-03/04, urbroj: 376-11-14-8 od 3. srpnja 2014. kojim je u točki 1. određen operatorom sa značajnom tržišnom snagom na tržištu pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji za privatne i poslovne korisnike te mu je određena regulatorna obveza nadzora maloprodajnih cijena usluga pod istim uvjetima pod kojima je regulatorna obveza određena trgovačkom društvu Iskon Internet d.d. iz Zagreba, Garićgradska 18, odlukom HAKOM-a od 6. travnja 2011., klasa: UP/I-344-01/10-01/456, urbroj: 376-11-11-25. Regulatorna obveza ostaje na snazi sve do dovršetka postupka analize tržišta pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji za privatne i poslovne korisnike.

Pod točkom 2. izreke privremenog rješenja tužitelj je određen operatorom sa značajnom tržišnom snagom na tržištu maloprodaje širokopojasnog pristupa internetu te mu je u svrhu nadzora maloprodajnih cijena usluga određena regulatorna obveza zabrane sprječavanja ulaska na tržište ili ograničavanja tržišnog natjecanja određivanjem preniskih cijena usluga, zabrane davanja neopravdane prednosti pojedinim krajnjim korisnicima usluga te zabrana neopravdanog povezivanja određenih vrsta usluga pod istim uvjetima kako su navedene

regulatorne obveze određene trgovačkom društvu Iskon Internet d.d., Garićgradska 18 odlukom HAKOM-a od 21. ožujka 2012. (klasa: UP/I-344-01/11-07/07, urbroj: 376-11-12-9) s time da te obveze ostaju također na snazi do dovršetka postupka analize navedenog tržišta.

Točkom 3. izreke rješenja tužitelj je obavezan postupiti po privremenom rješenju odmah po primitku, a dokaz da su postojeće cijene za uslugu širokopojasnog pristupa internetu i IBTV uslugu u skladu s regulatornim obvezama i mjerama koje su mu određene, odnosno da su troškovno usmjerene, obavezan je dostaviti HAKOM-u najkasnije do 1. rujna 2014.

U tužbi je tužitelj istaknuo razloge nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede pravila postupka što je imalo utjecaja na rješavanje stvari te što je izreka nejasna, a pravni propis pogrešno primijenjen.

Tužitelj je podnio zahtjev za odgovornim učinkom tužbe nalazeći kako nisu ispunjeni uvjeti za donošenje privremenog rješenja jer je isto preuranjeno, doneseno prije dana s kojim je nastupila koncentracija poduzetnika u skladu s Zakonom o zaštiti tržišnog natjecanja i objavom Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja koju uz tužbu prilaže (objava od 18. srpnja 2014.).

U odnosu na postupovne povrede ističe da je tuženik pravna osoba s javnim ovlastima te se dužna pridržavati odredbi Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine« 47/09-dalje u tekstu: ZUP) te prije donošenja rješenja provesti postupak u cilju rješavanja upravne stvari, a tek ako prema okolnostima slučaja utvrdi da je to potrebno, donijeti privremeno rješenje na temelju činjenica poznatih u vrijeme njegovog donošenja. Pri tome potrebno je uzeti u obzir specifičnosti svakog tržišta, pa ukoliko je nužno prije okončanja postupka analize tržišta donijeti rješenje kojim se privremeno uređuju sporna pitanja, tek tada postoji ovlaštenje iz članka 100. stavka 3. ZUP-a, što je u predmetnoj stvari izostalo.

Navodi kako je postupak proširenja regulatornih obveza određen Iskon Internetu na tužitelja protivan odredbi članka 52. Zakona o elektroničkim komunikacijama pa je tuženik u ishitrenom postupku, bez ikakve dublje analize predmetne koncentracije Hrvatskog Telekoma i tužitelja, proširio regulatorne obveze određene Iskonu.

Naglašava kako tuženik u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja nije uopće proveo postupak analize mjerodavnih tržišta nego je rezultate određenih posebnih upravnih postupaka uzeo kao podlogu za donošenje privremenog rješenja, a čime je postupio protivno odredbi članka 52. ZEK-a.

Nastavno navodi što sve treba tuženik utvrditi u postupku analize mjerodavnih tržišta sukladno citiranoj odredbi te s tim u vezi utvrditi je li tržište podložno prethodnoj regulaciji u skladu s člankom 53. ZEK-a i prethodno provesti postupak testa tri mjerila s obzirom da su prema preporuci Europske komisije 2007/879/EC od 18. prosinca 2007. utvrđena tržišta koja su podložna prethodnoj regulaciji. Uz ta tuženik može odrediti i druga ali uz propisno provedeni postupak. S time u vezi ukazuje na mišljenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 19. ožujka 2014.

Nalazi da je tuženik u cijelosti propustio ocijeniti gospodarski položaj tužitelja i Iskon Interneta kao povezanog društva sa Hrvatskim Telekomom čime je propustio utvrditi materijalnu istinu kao što je i propustio utvrditi je li ograničenje prava tužitelja razmjerno cilju koji se u predmetnom postupku želi postići a to je zaštita tržišnog natjecanja na predmetnim tržištima.

Smatra da obrazloženje rješenja Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, klasa: UP/I-034-03/2013-02/207, urbroj: 580-06/41-14-096 od 19. ožujka 2014. potvrđuje njegovo stanovište o potrebi utvrđivanja uvjeta za koncentraciju poduzetnika.

Posebno u odnosu na točku 3. izreke pobijanog rješenja ističe da je određeni rok neprimjeren s obzirom na prirodu i opseg određenih obveza, posebno što je tužitelj u teškoj financijskoj situaciji i sklopio je predstečajnu nagodbu te je morao obustaviti nekoliko promotivnih akcija koje su bile u tijeku, čime je povrijeđeno načelo razmjernosti u zaštiti prava stranaka i javnog interesa iz članka 6. ZUP-a.

Tužitelj traži održavanje javne rasprave te predlaže da Sud temeljem članka 58. Zakona o upravnim sporovima usvoji upravnu tužbu i u cijelosti poništi pobijano rješenje tuženoga.

Tuženo tijelo u svom odgovoru protivi se tužbi prigovarajući pravovremenosti tužbe slijedom čega predlaže odbacivanje iste kao nepravovremene.